

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 29 Listopada r. s. 1822 roku.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 10 listopada.

(z gazety rzyckiej *Zuschauer*.)

Podług wiadomości, tu wprawdzie ustnie krążących, rząd grecki przyjął zawieszenie broni na 6 miesięcy, które im *Churszyd Basza* ofiarował, pod warunkiem, ażeby tureckie wojsko wystąpiło z *Tessalii*, i wszystkie twierdze, przez się osadzone, opuściło. Basza odesłał te warunki do *Stambułu*; a tym czasem uznał za rzecz potrzebną, szereg swój wojska do *Macedonii* wyprowadzić. Przez odstąpienie albańczyków jest on w zupełnej niemożności działania.

Wiedeń dnia 22 listopada.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*)

Ze wszystkich posłów zagranicznych przy naszym dworze, jeden tylko kawaler *Carnereros*, sprawujący interessa hiszpańskie, pozostał w tutejszej stolicy i oczekuje wezwania, aby się udał na kongres do *Werony*. Wiadomo, iż dawniej miewał ważne obrady z *książciem Metternichem* i z lordem *Wellingtonem*.

Wiedeń, dnia 24 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*)

Listy z *Werony* donoszą, iż Monarchowie zabawią tam dłużej, aniżeli z początku sądzono, gdyż mieszkania dla nich na miesiąc styczeń najęto. Dotąd (jak słychać) trudnił się kongres samemi tylko interessami hiszpańskimi.

Do wszystkich posłów i agentów dyplomatycznych austriackich za granicą, posłano rozkaz, aby przez ciąg kongressu byli bardzo ostrożnymi w dawaniu pasportów do *Włoch*, i odmawiali je wszystkim, którzy nie mogą należycie wykazać celu podróży swojej. Wszyskim władzom policyjnym, gubernatorom i komendantom placu w pogranicznych prowincjach włoskich, surowo zalecono, aby jak największą dawali baczność na przejeżdżających cudzoziemców, i podejrzanych natychmiast za granicę odsyłali, lub w więzieniu osadzali, gdyby tego potrzeba wymagała. Kilku uczniów niemieckich, którzy chcieli udać się przez *Tyrol*, uwięziono w *Innspruku*.

Nie słychać już o nowej pożyczce dla Austrii. Bank zarządził chwilowej potrzeby rządu, pochodzącej zapewne z nadzwyczajnych wydatków z powodu kongressu w *Weronie*. Tutejsza dykcja banku na sessyi d. 17 z. m. jednomyślnie postanowiła, zaliczyć ministrowi skarbu 10 milionów złotych ryńskich, które mają być oddane z dochodów krajowych z prowizją po 4 od sta.

Werona dnia 7 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Ministrowie wielkich Mocarstw pracują ciągle, i regularnie co drugi dzień odbywają się obrady. Widać wielką czynność w kancelaryach ministrów rosyjskiego, austriackiego i pruskiego. Gońcy ustawicznie wyjeżdżają do wszystkich stolic europejskich, lub ztamtąd przybywają.

Słychać o blizkim przybyciu Króla bawarskiego do tutejszego miasta.

Dnia 10. Minister stanu Króla Jmci neapolitańskiego, *książę Ruffo*, podał w imieniu swoje go Monarchy notę, która się ma ściągać do wyprowadzenia wojsk austriackich z jego krajów, i miała uczynić wielkie wrażenie. (*Zuschauer*.)

Wenecya dnia 9 listopada.

Oczekujemy tu przybycia Najjaśniejszego Cesarza Jmci *Alexandra*.

Doszły tu wiadomości prosto z *Kandy*, które potwierdzają o kapitulacyi i poddaniu się twierdzy tamiecznej. (z *Kor. hamb.*)

W Ł O C H Y.

Rzym dnia 4 listopada.

(z *Korrespondenta Hamburskiego*.)

Spodziewają się tu także wkrótce przybycia N. Cesarza Jmci *Alexandra*. Ze wszech stron mnożtwa tu cudzoziemców przybywa.

Rozumieją tu, że na kongressie postanowią zaprowadzenie nowej, jednostajnej, organizacyi rządu dla *Włoch*.

Od granic włoskich dnia 14 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wiadomości z *Werony* obeymują co następuje: Słychać, iż d. 25 z. m. nadzwyczajny goniec powiozł do *Paryża* notę, która ma być przesłana do *Madrytu*. Jest napisana w języku francuzkim, i podpisana przez ministrów, w porządku alfabetycznym nazwisk krajów, do których należą. Porządek ten jest taki: *Austria*, *Brytania W.*, *Francya*, *Prussy* i *Rossya*. Nazwiska ministrów, którzy tę notę podpisali, znajdują się jedne pod drugimi w następującym porządku: *książę Metternich*, *książę Wellington*, *Vice Hrabia Montmorency*, *książę Hardenberg* i *Hrabia Bernsdorff*, *Hrabia Nesselrode*. Tenże porządek ma być zachowywany, i nadal w podpisywaniu protokołów, not i aktów kongressu.

Okręt, który zawinął do *Ankony*, donosi, iż tam odebrano wiadomość z *Korfu* pod d. 6 listopada, że twierdza *Napoli di Romania* poddała się d. 20 października *Pietro*, dowódcy *Maynotow*.

Dnia 4go b. m. *Wezuwiusz* wyrzucił ciągle popioł. Mieszkańcy miasta *Portici* opuścili je, i schronili się do *Vomero*.

Dnia 16. N. Król Jmci Pruski przybył d. 11 b. m. do *Rzymu*, pod nazwiskiem *Hrabiego Ruppin*. *Książę Pruski Henryk*, brat jego, bawiący od niejakiego czasu w *Rzymie*, wyjechał na spotkanie Monarchy do *Ponto-Milvio*. Król Jmci obejrzał zaraz kościół *ś. Piotra*, wszedł na górę *Gianicolo*, z której jest piękny widok; oglądał potem *Kapitolium*, *Forum Romanum*, *Colosseum* i *Panteon*, pojechał nareszcie na teatr *Argentina*. W nocy przybyli do *Rzymu* *książę Wilhelm* i *Karol*, synowie królewscy. Nazajutrz t. j. d. 12 b. m., Monarcha w towarzystwie brata i synów, odwiedził *Oycę Świętego*, który dostojnych gości przyjął z największą uprzejmością.

Książę Hardenberg przybył d. 14 b. m. do *Medyolanu*.

Odebrano w *Genui* wiadomość, iż konsulan-gielski w *Tripoli* został zamordowany podczas buntu pospółstwa.

P R U S S Y.

Berlin dnia 26 listopada.

(z *Gazety berlińskiej*.)

Pierwsze powszechne zgromadzenie stanów prowincjonalnych *Marchii*, ma się odbyć d. 3 stycznia roku przyszłego. Jest to skutek obrad, odbywanych pod przewodnictwem następcy tronu.

Papiery nasze skarbowe nie doznały odmiany w swojej cenie, kiedy inne w różnych miastach znacznie spadały.

TURCYA.

Od granic tureckich, dnia 12 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Z *Erzerum* odebrano w *Stambule* wiadomości nieco pomyślniejsze dla Turków; przysłano tam oraz 60 głów perskich.

Podług doniesień z Grecyi, *Churszyd* basza, ma ciągle główną kwaterę w *Laryssie*, a dawniejsza wieść o zdobyciu tego miasta przez greków jest bezzasadną. Toż samo sądzić należy o pogłoskach względem cofania się Turków z Macedonii, i zupełnego opuszczenia *Tessalii*. Nie nie słysząc o posuwaniu się Turków w *Liwadyi*. Z drugiej strony potwierdziła się także wieść puszczona na wyspie *Korfu*, o przejęciu przez *Ter-mopile* znacznego korpusu *Churszyda*, i powtórnie wkroczeniu do *Morei*. Ani z *Tessalii*, ani przeciwko *Tessalii*, nie rozpoczęto dotąd zaczepnego działania; lecz to pewna, iż się do tego sposobiono w *Morei*, gdzie *Xiążę Maurocordato* powiększył siłę zbroyną. Wspomniony *Xiążę* przeciął związek pomiędzy *Janiną* a *Laryssą*, przez postawienie korpusu między *Katarites* a *Mezzore*, a później posłał korpusowi temu posiłki, aby mógł wkroczyć do *Tessalii*, i połączyć się z korpusem *Diamante-go*, który się aż do *Alassana* posunął. *Churszyd* basza, chcąc przeszkodzić przecięciu związków swoich z Macedonią, musiał posłać do *Klinowy* posiłki, które nadeszły mu z *Dunaju*, i sam bawił 8 dni w tem mieście. *Maurocordato* pokazał się znowu ze świeżym korpusem pod *Arta*, dokąd cofnęli się Turcy, pobici w *Epirze*. Lecz nie wiadomo jeszcze, jakich środków żyć umyśli i czyli może się spodziewać zdobyć tę twierdzę, a potem się posunąć do *Prewazy*. Wojsko moreezyków znajduje się dotąd na półwyspie: gdyż dowódca jego nie chce dalej ruszyć, aż po zdobyciu wszystkich twierdz. Układy z dowódcami osady tureckiej w twierdzy *Napoli di Romania*, trwają ciągle; i lubo twierdza nie poddała się dotąd, przecież zdaje się, iż to wkrótce nastąpi. Twierdza w *Patras* jest tak obleżona, jak przed wyprawą Turków w *lipcu*; atoli nie uderzono na nią: gdyż korpus oblegający, nie jest dosyć mocny, i nie ma dostatecznej ilości potrzeb wojennych. *Koron* i *Modon* są jeszcze w dawnym stanie.

Dnia 14. Listy z *Scio* pod d. 7 października donoszą co następuje: „Codziennie przybywają tu Grecy z rozmaitych okolic. Gubernator turecki przyjmuje ich chętnie, i zapisuje do listy ludności, przez co stają się poddanymi Sultana. Są dni, w które przybywa ich po 100 lub 150. Choroby ustaly. W mieście tylko znajduje się jeszcze pod gruzami domów, mnóstwo wyschłych ciał ludzkich. Przeszło 2500 mieszkańców powróciło. Murry domów stoją jeszcze, i z małym kosztem naprawione być mogą.“

Listy z *Bukarestu* pod d. 3 b. m. donoszą, iż *Gavon Oglu*, naczelny dowódca turecki, kazał ztamtąd wszystkich Greków zaprowadzić do *Sylstryi* w niewolę. Rządzi samowładnie, właśnie jak gdyby nie było *Xięcia Ghika*, Hospodara. Nowy kaimakan w *Krajowa*, który niedawno przyjął wiarę mahometańską, został wezwany do *Widynu*, gdzie ucięto mu głowę. Turcy, którzy świeżo weszli do *Bukarestu*, postępują sobie tak, jak dawniejsi.

HISZPANJA.

Od granic hiszpańskich dnia 10 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Od d. 5 b. m. *Mina* nie zdobył jeszcze *Urgelu*, lecz mu zagrażał. Posunął się przez *Segro* aż do *Agramont*, zabrał bez oporu i trudności rojalistowskie miasto *Belaguer*, mające 6,000 mieszkańców, a jak słysząc, miał porozumienie z dowódcą. Potwierdza się wiadomość o przeniesieniu rejencji do *Puycerda*, a ztamtąd do Francyi. Dziennik *Gwiazda* pisze, iż słusznie lękał się, aby *Mina*, przez szybkie działanie nie zdobył *Urgelu*, i że *Belaguer* jest miasto bezbronne, niemogące dać odporu. Tenże dziennik obiecuje umieścić w przyszłym numerze powody, dla których rejencja *Urgel* opuściła, i dodaje, że nie trzeba z tego wzglę-

du obawiać się o los przyjaciół strony rojalistów w Hiszpanii i we Francyi. Toż samo stwierdza i odezwa generała *O' Donnела*, wydana w *Bajonnie*. Wspomniony generał ma objąć dowództwo wojska królewskiego w *Nawarrze*.

Podług najswieższych wiadomości, *Mina* wszedł do *Urgelu*, i wydał tam rozkaz dzienny do wojska, w którym wyraził: „Zołnierze! nie odpocznijcie póty, póki cała Katalonia nie zostanie uwolniona od stronnictwa, które nam tak zuchwale zagraża. Przepędźcie je za *Pireneje*, oszczędzajcie obłąkanych. Prawdziwi hiszpani żałują popełnionego błędu, i wracają do swojej powinności. Wytepijcie tych, którzy oycobóczego spisku nie zaniechają.“

W *Puycerda* rozeszła się pogłoska, iż korpus brygadiera *Coll*, rozpedził korpus generała konstytucjonistów *Milansa*, który chciał dać odsiecz twierdzy *Vich*; zabrał mu sto koni i 300 jeńców.

Dowódca rojalistów *Mirales*, posunął się do *Castellon de la Plata* w prowincyi *Walencji*.

Mówią, iż *Zavala*, poległ w utarczce z wojskiem narodowym.

Hrabia *Guispert*, minister rejencji urgelskiej, który przez niejaki czas bawił w *Tuluzy*, wyjechał napowrót do *Urgelu*. Słysząc, iż wystarał się o znaczną sumę pieniężną.

Sposób, jakim rojaliści prowadzą wojnę, nie każe się spodziewać prędkiego jej ukończenia w *Nawarrze* i w *Katalonii*.

Od granic hiszpańskich, dnia 11 listopada.

(z Gazety berlińskiej)

Ze wszystkich sprzecznych pogłosek, zdaje się być ta najprawdziwsza. *Vich* uwolnione zostało przez wojska, przychodzące z *Barcelony*. Dnia 9 *Mina* znowu pobił *Erolesa* pod *Conque de Trempe*. Podług listu z *Perpignan*: d. 12 *Mina* wszedł do *Urgelu*. Oddział francuzkiego wojska, złożony z 600 ludzi, wkroczył do małej rzezypospolitej *Anlorre*, złożonej z 5ciu wsi, dla dania pomocy i opieki rojalistowskiemu zbiegom z *Urgelu*.

Wiadomość o zamordowaniu *Riego* potrzebuje potwierdzenia.

FRANCYA.

Paryż, dnia 16 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Wczora przybył tu z *Neilly* *Xiążę Orleans* z całą swoją rodziną na zimowe mieszkanie. Do posła angielskiego przybyło wczora dwóch gońców.

Dnia 11 b. m. adwokat *Pantouis* podał sądowi w *Poitiers* skargę *P. Lafitte* przeciw *P. Mangin*, jeneralnemu prokuratorowi.

Dnia onegdajszego wieczorem, wysłano ztąd do *Londynu* 7 gońców handlowych.

Tutejsza rada handlowa, tudzież izba handlowa w *Havre*, podała rządowi uwagi, okazujące, ile pogłoski o wojnie szkodzą handlowi; słysząc, że inne rady handlowe z najsławniejszych miast, pójdą za tym przykładem.

Liczba tutejszych agentów wexlowych pomnożoną została do 100.

Jeden z dzienników liberalnych tutejszych, doniosłszy o wyborze *P. Lafayette* na deputowanego, dodaje: „Ile cieszymy się szczerze z tego wyboru, tyle zasmuca nas to, iż nie możemy donieść o powtórny wybór *P. Bentamina Constant*.“

Listy z *Bordeaux* donoszą, iż ciągle jeszcze udaje się wojsko ku *Pireneom*.

Gazeta Francyi donosi, że blisko milion franków posłano z *Paryża* przez *Bajonnę* dla wojska wiary. Widać zatem, że już niezaprzeczane jest istnienie komitetu dyrygującego, który podaje wsparcie rojalistom hiszpańskim.

Dziennik *Rozpraw*, oddaje największe pochwały administracyi *Xiążęcia Belluno*.

W dniach 13 i 14 b. m. sąd policyi poprawczy trudnił się sprawą *P. Constant* z powodu listu jego do *P. Mangin*, prokuratora jeneralnego w *Poitiers*. Dnia 13 wniosł *P. Constant* wyłączenie niewłaściwości sądu;

Mówił, że wyczerpał wszelkie środki oskarżenia P. Mangin, i że większość izby nie chciała sprawy tej przyjąć, gdy ją P. St. Aulaire wnosił i że kanclerz oddał go ze skargą. Odesłano go do sądu w Poitiers, gdzie P. Mangin przyszedł, a tak drogą tą nigdyby się ta rzecz nie skończyła, a przynajmniej nigdyby nie była dla niego z korzyścią; postanowił więc użyć ostatniego środka, i bronić się drukiem, przeciwko obrażającym obelgom prokuratora, wyrządzonym mu jako deputowanemu. Przytoczył wiele przykładów, iż deputowani, którzy z powodu zdania swego mają być nietykalnymi, zostali znieważeni dla tego jedynie, iż do lewej strony należeli. Odwołał się raz jeszcze do sądu, i uznał postępowanie obecne za niekonstytucyjne; Jeżeli (rzekł) oskarżenia wymierzone przeciwko mnie, dręczą mię, staje się to pomimo mego woli. Życie moje jest dla nich odpowiedzialną, i niech je kto chce rozbiera. Jako człowiek prywatny, wyzywam cały świat, żeby mi choć jeden zły czyn wymienił. Jako pisarz, broniłem tego, co za dobre i użyteczne osądziłem, a miałem nawet szczęście uwolnienia od rusztowania dwu nieszczęśliwych. Jako przewodawca działałem zgodnie z moim sumieniem i obowiązkiem. Potrzebuję więcej do mojej spokojności? Do was, Panowie, należy zachować dostojność deputowanego; do was, uznać się za niewłaściwych sędziów do sądzienia mnie. Przez to wzmocnienie nasze ustawy, i pogodzenie dwie władze, które nierozsądna namiętność i stronnicwość rozdzielić pragnę; temi dwiema władzami są władze przewodawcza i sądowa. Na przyszłych obradach izby, zbierać będziecie owoce waszej mądrości, kiedy zapobiecie rozdwójnieniu i kłóskom, których nieszczęśliwe skutki, przewidzieć winniście. Po dwugodzinnej obradzie, sąd uznał się za właściwy, a że P. Constant więcej jeszcze miał do mówienia, odroczył więc sesję do dnia następującego.

W Rheims odbywała się sprawa dwojga młodych kochanków, osadzonych w więzieniu za to, iż postanowili razem umrzeć. Kochanek, załatwił naprzód ranę swojej kochance, a potem siebie zranił. Postrzegli to zabójstwo sąsiedzi, i wczesna pomoc daną była. Gdy ich brano do więzienia, panienska mocno osłabiona przez jesta oświadczyła, iż zabójca dopełnił jej rozkazu. Po dosyć długim czasie więzienia i pokuty, sąd uwolnił kochanków z tem załączeniem, aby odtąd nie czytali romansów.

Zdaje się, iż generał Mina i zapaleni nasiliberaliści, spodziewali się ucieczki żołnierzy w niektórych oddziałach wojska obserwacyjnego francuskiego. P. Cheris, oficer gwardyi boko-wey, odebrał rozkaz udania się niezwłocznie do Perpignan, i objęcia dowództwa 36go pułku liniowego. Pojechało z nim kilku oficerów gwardyi, którzy będą umieszczeni w rzeczonym pułku. Pułkownika zaś, majora i wielu oficerów tego pułku oddalono ze służby, a nawet jak słyhać, z powodu odkrytych intryg z generałem Miną, uwięziono.

Paryż dnia 20 listopada.

(z Gazety Rysk. Zuschauer.)

Pozawczora rozeszła się pogłoska, że kosmopolityczny spekulant, którego gońcy wszystkie drogi okrywają, otrzymał wiadomości z Werony, pokoy obiecujące. Ale wkrótce niejacyś objaśniacze (éclaireurs) dyplomatyki, zupełnie przeciwnie rozgłosili: nawet do tak dalekich przyszło przypuszczeń, iż Rejenoya urgelska, oprócz Anglii, uznaną została, i że odjazd P. Ouyard w nocy z dnia 17 do Werony ma jakiś z tem związek. Nakoniec znowu dnia wczorajszego o godzinie 8 wieczorem, Cesarzowski Rossyyski Adjutant przywiozł tu wiadomość, że Monarchowie wyraźnie odmówili wszelkiego pośrednictwa między Francją a Hiszpanią. Też samą wiadomość i gazeta Pilote donosi. Przed niedawnymi czasy przybyli już do Havre i innych naszych portów nad Kanałem, ocho-

czy do zabierania statków anglicy, dla zakupuienia okrętów, na których, w przypadku wojny, myśleli użyć hiszpańskiej bandery. Mieli znowu napowrót odpłynąć.

Bajonna dnia 14 listopada.

(z Gaz. Rysk. Zuschauer.)

Generał Eguja i pólkownik Abreu, otrzymali rozkaz, opuścić nasze miasto. Pierwszy ma się udać do Perigueux. Generał O' Donnel powinien był do Irati dziś przybyć.

Potwierdza się pogłoska, że generał Torrijos, dnia 8, na czele 1500 piechoty i 500 jazdy do Pampeluny przybył, dla zmieniienia generała Espinosa, mianowanego inspektorem artylleryi.

Zdobycie Belaguer dozwala generałowi Minie, połączenia się bezpośredniego z wojskiem w Arragonii. Powiadają, że on był pod Agramant i Otiana, i między temi dwoma miejscami znowu generała Eroles pobit, i aż do murów Urgelu odparł.

Z przyczyny pogłoski, że pojazd do podróży dla Xiecia Angouleme na pogotowiu stoi, i że Xieczę niezwłocznie uda się do wojska obserwacyjnego, spadły papiery skarbowe. Ale się znowu na 89 podniosły. (z Gaz. Berl.)

ANGLIA.

Londyn dnia 19 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Obrady Parlamentu odłożono znowu do d. 2 stycznia roku przyszłego.

Xiąże Cambridge pożegnał onegdaj Króla Jmci w Brighton, i wczora z Xieźniczką Augustą udał się do Hannoveru.

P. Canning, otrzymawszy niedawno listy ze stałego sądu, posłał je zaraz Królowi Jmci.

Kommodor Mendes, który niedawno powrócił od brzegów afrykańskich, przesłał lordom admiralicyi wiadomość, które mocarstwa prowadzą jeszcze handel niewolnikami.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z Korr. Warsz.) Dziennik jeden londyński, donosząc, że pewna Hrabini zapłaciła karę pieniężną za to, że konie jej stały 6 godzin na deszczu, zapytuje się: Dla czegoż jej nie ukarano za ludzi, którzy zapewne cały czas przy koniach stojąc, do nitki przemoknąć musieli?

(z Kur. Warsz.) Hrabia Palfy, w Wiedniu przeznaczył znaczny fundusz na utrzymanie świeższych teatrów, tudzież na założenie szkoły, w której zdadni młodzieńcy mają się doskonalić w muzyce praktycznie i teorycznie. Cesarz Austriacki potwierdził ten układ.

W Pradze, stolicy Czech, kilka instytutów dobroczynnych, a esobliwie Braci miłosierdzia, prawie utrzymują się z dochodów zebranych z widowisk scenicznych, dawanych kilka razy w roku przez amatorów: sztuki są grywane w języku czeskim: publicznego teatru czeskiego nie ma w Pradze i w całych Czechach.

Uważają, iż teraz ze 5ch części świata, tylko w Afryce nie ma wojny.

Jeden z dzienników twierdzi, iż dziś naylepszym aktorem w świecie jest Talma, malarzem Dawid, snycerzem Thornvaldsen, naymodniejszy kompozytorem muzycznym Rossini, a naygruntowniejszym Cherubini, naydziwaczniejszy autorem Lord Byron, nayniedorzeczniejszy filozofem Pitszaft, naybardziej czynnym w interesach wexlowych Baron Rotszyl, naybogatszą z artystek Pani Katalani, nayrozsądniejszy z muzumanów basza Egiptu i t. d.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 27 listopada: rubel srebrny 3 rub. 78 $\frac{1}{2}$ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 51, stary r. 11 kop. 35, imperyal r. 36 kop. 72 $\frac{1}{2}$.

(1)

Oświadczenie

5. Excerpt z Protokółu Potoczny Sąd Ziemi. Ptu Mińskiego w dacie powyżej wyrażający się za-
pisanego oświadczenia pod pieczęcią urzędową Ziemi.
tegoż Ptu w tymże roku i miesiącu dnia strona re-
aktywująca jest wydany.

Roku 1822 mca października 4 dnia. Na urządzie
JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Ziemi Mińskim
Ptu Mińskim, oświadczenie imieniem silachatego Fa-
licyana Kalinowskiego b. Burmistrza Miasta Gu-
berskiego Mińska, przeciwko UUr. Tadeuszowi i
Agacie z Kalinowskich Bilwinom Rotmistrzom Gro-
dzieńskim i z nimiż w nieprawne układy o własność
do oświadczającego się należną, wchodzącym, ja-
ko: Józefowi Kozłowskiemu, Mikołajowi Krajow-
skiemu, Janowi Miklaszewskiemu, Felicyanowi Ka-
plankiemu i dalszym zapisuje się w rzeczy takowej.
Nieżyjący zaś Michał Kalinowski brat rodzony o-
świadczającego się, części na siebie przychodzącą ma-
jątku po rodzicach pozostałego, wybywszy obża-
łowany Bilwinom, o kasotę takowej wyprzedziły ja-
ko podstępnie dokonany rozwałki proceder, w cie-
ku onego pod datą 1810 roku grudnia 19 dnia w
Sądzie Głównym Mińskim 2go Departamentu po-
wyższe nabycie części tegoż Michała Kalinowskie-
go przez obżałowanych Bilwinów, znieszczeniający,
zakreślił dekretem, Ukazem Rządzącego Senatu za-
probowany, z warunkiem, iż UUr. Bilwinowie po-
tąd przy posesyi części Michała Kalinowskiego zo-
stawać mają, aż sądzone wzmiankowanym dekre-
tem, i późniejszymi rezolucjami Sądu Głównego
dla rzeczonych Bilwinów zregosnowane pienią-
dze w zupełności zostaną opłacone. Takowej o-
głoszając niebędąc w stanie doświadczyć i oney niedopełniw-
szy nieraz pomieniony Michał Kalinowski bezpo-
tomnie dni życia zakończył; pozostałego po nim fun-
duszu jako po swym bracie, drogą naturalnego krwi
spadku oświadczający się sam jeden będąc sukces-
orem i przez opłatę pieniędzy część tegoż Mi-
chała Kalinowskiego z pod opisanej dzierżawy UUr.
Bilwinów wywolić mając prawo, gdy tego aż do-
tąd doświadczyć, narazony przez obżałowanych na stra-
ty i wydatki procederowe, oraz znaczne od ich ma-
jącej należności z dzierżawy części Michała Kalinow-
skiego pozbawiony jest ze sposobu. Z tego przeto
korzystając obżałowani funduszem przez się zadzier-
żawionym i w posesyi ich potąd tylko zostawać mo-
gącym, aż oświadczający się nie złożą pieniędzy,
rezolucjami Sądu Głównego Mińskiego przysądzo-
nych, aż Bilwinowie też części po Michała Kali-
nowskim do samej jednej oświadczającego się nale-
żną frymarować, nie tylko ona przez zezwolenie
folwarku Kalinowa i karczmy przy tym folwarku
bylej, oraz przez wyrąbanie lasu zupełnie zni-
szczyli, za co wszystko zabonfikować, i z użytków
istniejących do rezolucyj nieraz rzeczonych Sądu Głó-
wnego Mińskiego 2go Departamentu iść kalkula-
cyą żał. zostaje w obowiązku, lecz nadto na tę część
tegoż Michała Kalinowskiego (jak wieść żałują-
cego dochodu) różnym osobom nieależnie powy-
dawali prawa, a z dalszymi transakcye wiecyste
stanowią mają zamiar. Przeciwnie więc temu czy-
niając oświadczenie, żałujący widzi się w obowiązku
zawiadomić, koby to interesować mogło, iż UUr.
Bilwinowie żadnego nieruchomego funduszu niepo-
siadają, a tylko podług powyższego wyjaśnienia bę-
dąc tymczasowymi dzierżawcami schedy po nieży-
jącym Michał Kalinowskim do oświadczającego się
przynależnej i z oney przychodzące intraty ża-
lującemu powrócić obowiązani, w żadne układy o ca-
łość lub też część takowej schedy z nikim wcho-
dzić ani transaktyw wieczników wolnych stanowią
nie mają mocy, i jeśliby kto jaką z UUr. Bilwinami
zawarł umowę, że ta jest nieważną jak ró-

wnie przez ich dane prawo wiecyste arendowna
1822 augusta 27 dnia do akt Ziemi Mińskiego Ptu
wprowadzone i za onem pod datą 1 septembra tegoż
1822 roku czyniona na rzecz Józefa Kozłowskiego
do dwóch morgów ziemi przy lesie JW. Chmury
Marzotta i Kunka gruntu od morgu jednego przy
Barkowej Jurichimowej Burnissyi położonych in-
trumissya jako bez wiedzy i zezwolenia mnie akto-
ra nastole tranzakta, żadnego waleru nie mają czy-
niając ostrzeżenie iżby nikt z nieraz wymienionymi
UUr. Tadeuszem i Agatą z Kalinowskich Bilwinami
Rotm. w żadne układy o własność żał. nie acho-
dził, i niezwierzał dokumentów, niniejsze oświad-
czenie w aktach Ziemi Mińskiej Ptu zapisując wła-
nowęcznie podpisuję. U tego oświadczenia podpis
takowy: Felicyan Kalinowski Bur. Miasta Miń.
O zgodności z Protokółem poświadczam Leo-
nard Bartoszewicz Z. P. Miń. Regent.

Roku 1822 mca 8bra 23 dnia. Takowe oświad-
czenie wolno w Gazetach Kur. Lit. umieścić Pisarz
Ziemi. Ptu. Miń. Tomasz Zoladz.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe	
		Listopad	
		Piątek	
		dnia 24	
		sre- bre- m	assy- gnat.
		ruble kop.	ruble kop.
Biegła litewskich lit. gurey	Zyta suchego	—	—
	— surowego	9 50	38
	Pszenicy ozimej	14	56
	— jarej	8	32
	Jęczmienia	3 50	14
	Owsa	8	32
	Gryki	—	—
	Grochu	—	—
	Bóbu	—	—
	Siemienia lnianego	—	—
Pud Rosyjski.	— konopnego	—	—
	Krup jęczmiennych	14	56
	— owsianych	15	60
	— gryczanych	20	80
	Łoju wołowego surowego	2	8
	— — — topionego	4	16
	Miodu prażn. z woskiem	3 55	14 20
	Wosku topionego niebielon.	21 25	85
	Świec woskowych białych	25	100
	— — — żółtych	21 25	85
Od 19 listopa.	— łojowych przywożnych	4	16
	— — — tu robionych	4	16
	Włókna towarnego lnu	—	—
	— — — pieńki	—	—
	Siana mrożnego	15	60
	— błotnego	10	40
	Faska masła 6 garcowa	4	16
	Soli kuchen bec. gar. lit. 48	7 75	30 80
	Piwa krajow. bec. 40 garc.	3 50	14
	— dubeltowego	7	28
do 26	Płastwa po parze indyków	1	4
	— — — kur	30	1 20
	— — — gęsi	70	2 80
	— — — kaczek	35	1 40
	Chleba razowego funt 1	12	6
	— — — pyłowego przedn.	4	16
	Mięsa funt 1	2 1/2	10
	Wódki garniec 1	64	2 56

Obserwacje	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Beau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
meterologi- czna.	dnia 27 średnia	28 cal. 37 lin.	+ 2,41 stopni	Południowo Zachod.	Pochmurno
	dnia 28 średnia	28 — 4 23 —	+ 1 66 —	Południowy	Pochmurno
	dnia 29 goda. 8	28 — 3,2 —	+ 0,25 —	Południowy	Pochmurno

52
w
te
be
sk
s
78
nó
ne
kin
wy
Ro

ści
tuc
kla
wo
kto
me
dun
zyc
rac
Tyl

dzie
o u
rzq
mog
zyci
też
gok
czy
xied
zapn
też
mie,
w te
kow
(wyn
mon
pod
dek
bezp
rzec
wnos
jące
i Buc
gólni
oraz
kie
dowo
nia o
rowy
tacyi
ści,
Datt

Rząd
nem
Jaśko
jący
losów
w Kró
Witśb
skiego
Szory,
jogo

Wilno dnia 29 Listopada Roku 1822 v. s.

Przedaż Towarów.

1. Od Wileńskiej Składowej Tamożni ogłasza się, że przy niej w trzech terminach mianowicie pierwszym 5go, drugim 8go, i trzecim ostatcznym 13 dnia następnego miesiąca decembra, będzie sprzedawać się przez publiczną licytację skonfiskowane sukno w różnych kolorach 24 postawow 512½ arszynów, białego kalinkuru 52 sztuk 780 arszynów, gingamu 15 sztuk 517½ arszynów, perkalu 60 sztuk 212½ arszynów, czarnego demikatonu 14 sztuk 479 arszynów, nanikinu 14 sztuk 645 arszynów, chustek kartunowych bawełniczych różney wielkości 1,590 sztuk. Roku 1822 nowem. 28 d. Zarządzający Fon Smittin. Sekretarz Perfiljew.

Przedaż Domu.

1. Dom murowany o dwóch piętrach w Mieście Wilnie przy Ostrej Bramie pod N. 1318 sytuowany, należący do dziedzictwa odstawnego gtey klasy Kommissyoniera z meblami, stajniami, wozowniami i wszelkimi wygodami, ogrodem fruktowym, oraz przyległym do onego drugim domem także murowanym na jedno piętro, ładnymi drogami nieobciążony, jest do przedania, ktoby sobie życzył onego nabydź, dla poinformowania się o cenie raczy się udać do mieszkającego w tymże domu Tyt. Sowietnika Staniszewskiego.

O g ł o s z e n i e.

1. Od Izby Skarbowey Gubernii Lit. Grodzieńskiej: Izba Skarbowa stosując się do prawideł o utrzymaniu w powiatowych exakcyach porządku prawem przepisanych, a razem zapobiegając mogącym się wydarzyć w tychże exakcyach nadużyciom, obowiązuje wszystkich opłacających czyli też wnoszących do exakcyi podatk, i innego jakiegokolwiek bądź rodzaju pieniądze, aby każdy, nie czyniąc żadnych wymówek, w tey sznurowey xiedze, w której percepta czyli przychod onych zapisuje się, poświadczają za własnoręcznym (albo też jeżeli sam opłacający czytać i pisać nie umie, to komu od niego przyporuczono zostanie) w teyże xiedze podpisem, w tych słowach „Takową ilość pieniędzy rubli NN. i kopiejek NN. (wymieniając sumę wyrazami a nie liczbą) w monecie NN. opłaciłem: kwit dnia dzisiejszego pod Nrem przyjęłem” gdyż tego wymaga porządek prawem przepisany, i własne obywateli zabezpieczenie. Przy czem taż Izba Skarbowa za rzecz potrzebną osądziła ostrzedz każdego wnoszącego do exakcyi pieniądze, iż kwity wydające się, mają być pod N., za podpisem Exaktora i Buchaltera, ze skarbową pieczęcią, i z poszczególnieniem rodzaju podatkow czyli innego poboru, oraz ilości opłaconych pieniędzy i raty, i że wszelkie inne bez tey formalności rewersa, za żaden dowód przyjętemi nie będą. Termin poświadczania opłacającymi w exakcyach pieniądze w sznurowych xiegach, i wydawania z exakcyow kwitacyi, podług wyż wzmiankowaney formalności, naznacza się od dnia 1 stycznia roku 1823. Datt w Grodnie roku 1822 listopada 24 dnia.

Kaznaczezy Guberski Jan Zacha.
Stoła Naczelnik Hrynkiwioz.

O g ł o s z e n i e.

1. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wyśłany z Królestwa Polskiego po cielesném ukaraniu za kradzież, niemający paszportu Jasko czyli Jakow Klimaszewski, jako niepokutujący o swoim stanie żadnego dowodu, oprócz gołosłownych i sprzecznych opowiadań, a mianowicie: w Królestwie Polskiem, że się urodził w Gubernii Witebskiej; a w Kownie i w tym Rządzie: Augustowskiego Województwa, z majątku Antututowa, ze wsi Szory, człowiek wolny, gdzie znajduje się jakoby jego rodzeństwo; na mocy Ukazu Rządzącego Se-

natu 29 augusta 1807 roku, uznany od tego Rządu za włóczęgę, i dla starości lat, dla użycia jego do posylek pod wiedzę Wileńskiej Izby Powechney Opieki, odesłany do tey Izby; a zatem właściciel, albo gromada, do której on należy, albo rodzeństwo, jeśli je ma, zechcą jawić się dla odebrania Klimaszewskiego do pomienioney Izby, w prawnym terminie, z dostatecznymi dowodami, sami, albo wysłać do tego prawnie umocowanego plenipotentą. Przymioty pomienionego Klimaszewskiego, twarzy okrągłej, nosa podługowatego, oczu szarych, włosów ciemnoruszych, od urodzenia lat 50. Listopada 23 dnia 1822 roku. Asesor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

Przedaż Publiczna.

1. W sprawie między wierzycielami zesłanego JPana Józefa Szyrwińskiego, podług ostateczney remissy Sądu Czasowego Głównego Lit. Wileń., 2go Departamentu odchodzącej, dla usatysfakcjonowania onychże ustanowionym dnia 17bra 1822 roku i nieapelowanym Dekretem Ziem. Wileń., zadeterminowana została z Publiczney licytacji wyprzedaż połowy domow JPanow Szyrwińskich, w Mieście Wilnie pod N. 1200, 1215, 1283, 882 i 272 sytuowanych, i na odbycie takowey licytacji w izbie Sądowey Ziem. Wileń., lub jeśli strony zażądają infundis wyrażonych domow, przez wysłanie w Gazecie Kurjera Lit. za Nrami 122, 123 i 124 w miesiącu 8brze roku teraźniejszego awizacye, były oznaczone terminy, na których że nikt z ambientow do nabycia niestawał, a kredytorowie Józefa Szyrwińskiego własnych poszukiwań na tych funduszach przedsięwzięć opierać bezpieczeństwa; dla tego Sąd Ziemski Ptu Wileń. po przywołaniu do ostateczney konkluzji takowey sprawy, nowe do wyprzedaży pomienionych domow jako to: 1szy dnia 20, 2gi dnia 29 miesiąca xbra 1822 roku, a 3ci dnia 8 januaryi roku przyszłego 1823 i dla przetargu dzień 15 eorundem przez ogłoszoną dnia 13 gbra rezolucyą zamierzył termina, i z tey przyczyny ostateczne sprawy skonkludowanie i oney przywołanie do dnia 18 januaryi 1823 roku odroczył. Skutkiem czego życzących nabydź aktorstwo połowy rzeczonych domow, powyższemi numerami oznaczonych, ambientow na założone termina, a za wszystkich kredytorow i prestensorow, oraz z jakichkolwiek źródeł stosunki mieć mogących, niemniej też massowych debitorow do ostateczney rozprawy przez niniejszą trzykrotną w Gazecie Kurjera Litt. zamieszczającą się awizacyą wzywa.

O s w i a d c z e n i e.

1. Excerpt oświadczenia z Protokółu Potoczego Grodz. Ptu Wileń. w dacie niżej wyrażoney zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Grodzką tegoż Ptu jest wydan.

Roku 1822 miesiąca czerwca 22 dnia. Przed aktami Grodz. Ptu Wileń. obecnie stanąwszy JPana Aloiza Ludowika Skibińskiego oświadczenie niżej wyrażające się zapisać do Protokółu podała takie: oświadczenie w imieniu Aloizy Ludowiki Skibińskiej na JPanów Józefata Batkiewicza mianującego się Granicznym Regentem motora zdradliwego postępk, a Jana Dowgirda Skarb. Xięstwa Zmudz., Jana Wińczy, Karola Jastrzembkiego i Wiktorego Woytkiewicza, jako pomocników do tego występk, czyniące się w referencyi do uprzednio zanieśionego oświadczenia a w szczególności o to: iż co ja Skibińska oświadczająca się, mając sobie należne od JW. Karola Tisenbacha Sitatsk. Sowietnika i Kawalera orderu S. Włodzimierza, za obliem w dacie 1818 roku nowembra 27 dnia wydanym na rubli as-

asygn. 60,000, gdy otrzymałam zapewnienie od tegoż JW. Tiffenbacha, iż na konto takowej należności przysłał z St. Petersburga pocztą do Wilna pieniądze, a że oświadczając się zmuszoną była wydać się z Wilna dla interesów swoich na Zmudź, uważała za rzecz potrzebną zostawić w Wilnie umocowanego plenipotentą, któremu mogła zaufać i zlecić tak do przyjęcia pocztą przysłanych w jakiegokolwiek ilości pieniędzy, jako też i po ziędzie rozpisanie się; a po przyjęciu przesłania onych oświadczających się, w takim zdarzeniu zostając, gdy zwierzyła się niektórym osobom o wyborze plenipotentą, i gdy takowy zamiar doszedł Butkiewicza, a który i w obliżu JW. Tiffenbacha mnie wydanym pisał się za pieczętarsza, naówczas tenże P. Butkiewicz przybrawszy na siebie postać układną i wiarę u publiczności zyskiwać mogącego człowieka, już to sam natrętnie następczał się oświadczającemu się przyjęcia takowej posługi, już też trafiał przez różne osoby, aby mu powierzyła takowy kommis, nie mogąc oświadczającą się wymówić od tak obojętnego domagania się kommisu, nieprzewidując nikczemnego postępku mianowanego plenipotentą, zgodziła się, aby on napisał sobie do tego celu plenipotencyą, jakowe zezwolenie P. Butkiewicz z największą skwapliwością spełniając, nieopuściwszy momentu wymierzonego na krzywdę, a zrećźnie korzystając z ufności oświadczającej się, napisał sobie na prostym papierze nie już plenipotencyą, lecz oblig na 30,000 rubli assyg., jakby oświadczającą się u P. Butkiewicza gotówką pożyczyla, i pewność tej summy na summie u JW. Tiffenbacha, który oryginał obligu i dotąd w ręku Butkiewicza znajduje się, ubezpieczył i takowy dokument tytuło plenipotencyi przede mną przewrótnie przeczytawszy, w roku 1819 in januario dał żalującej do podpisania, która nie mogąc posądzać o tak brudny zdradzie, do takowej maskowanej plenipotencyi, a w samej rzeczy do dokumentu obligacyjnego, spełniła jego żądanie. Co gdy uskuteczniła, P. Butkiewicz w obecności oświadczającej się, nadając tytuł temu tranzaktowi plenipotencyi, nainstrumentowanych przez siebie osob prosił podpisać się za świadków czyli pieczętarszów i dla lepszego teyże plenipotencyi waloru przyznaniem przed aktami Ziem. Kowień. upoważniła i oblig w oryginale przez JW. Tiffenbacha sobie wydany mianowanemu plenipotentowi powierzyła i zostawiła. Po uskutecznieniu tego wydaliwszy się na Zmudź, gdzie przez długi ciąg czasu mieszkając, gdy nie miała żadney wiadomości, ani od mianowanego plenipotentą, ani też od JW. Tiffenbacha, zmuszoną była powrócić do Wilna, lecz i tu pomimo licznych starań i usiłowań dla powzięcia wiadomości o przemieszkowaniu tegoż P. Butkiewicza, powziąć oświadczającą się rychło nie mogła, w zamiarze więc zapobieżania złych konsekwencji, i szukając zabezpieczenia swojej własności, zmuszoną była przed aktami uczynić prawne zastrzeżenie, cofając takową plenipotencyą. Późem gdy oświadczającą się wyjętym ekstraktem doszła wiadomość, iż w aktach Ziem. Kowień. nie plenipotencya, ale znajduje się oblig przez ją jakoby Panu Butkiewiczowi na 30,000 rub. assyg. przyznany, a że rękodayna summa prócz stosownego herbowego papieru i oblaty obligu, niepotrzebuje żadnego przyznania, gdy nie jest darem ani kupnem, lecz gotówką zaliczoną, zatem oświadczającą się istotnie o tak brudnym podstępie Butkiewicza zo-

stawszy przekonana, z tych przeto pobudek widzi siebie w obowiązku takowy postępek P. Butkiewicza przed aktami i publicznością obżalić, a zarazem, zapowiedzieć, iż żadnych pieniędzy u P. Butkiewicza niepożyczała, bo ten, (jak się później okaże) nigdy w takiej ilości onych nie miał, ani obliżu, ani innego żadnego darownego dokumentu nigdy P. Butkiewiczowi, prócz plenipotencyi do celu w górze wyraźnie wyjaśnionego niewydawała, i pieczętarszów osobiście nieprosiła i nieprzyznawała, a nim to zapowiedzenie prawem udowodnić i nim kar rozciągnięcia na P. Butkiewicza za takową zdradę prawami naznaczonych domagać się będą, abym nieponiosła uszczerbku w mojej sytuacji, i publiczność podstępny dokumentem przez onego nie była oszukana, (tym czasem niniejsze oświadczenie czynię. W protokole podpisano ręką zanoszącej tak: Aloiza Skibińska.

Zgodno Reg. Grodz. Ptu Wileń. Józef Bohusz.
Takowe oświadczenie Redakcja może umieścić w Kurjerze Litewskim. Józef Horodeński Sędzia Grodz. Wileń.

Przedaż domu.

2. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na uzyskanie Skarbowey należności 8500 rubli od nieakuratnego podradczyka, podług umowy z prowiantskimi Kommissjonierami Pamszczynem i Serbinowem do magazynu prowiantu widzkiego, żyda Josiela Monachimowicza Szalitana, naznaczony na sprzedaż z publicznych targow, położony w mieście Widzach, na wielkiej pocztowej drodze dom, oceniony w 1818 roku 5,000 rub. assyg.; a zatem życzący należeć do targow i kupić pomieniony dom, zechcą jawić się do tego Rządu na terminy, iszy 9, 2gi i 14 stycznia następującego 1823 r. a 3ci i ostateczny we 3 miesiące od dnia wydrukowania tego ogłoszenia, które będzie później w Sankt-petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Listopada 24 dnia 1822 r.

Sekretarz Antoni Wierabicki.

Naczelnik stoła Kowalenok.

o Z b i e g a c h.

2. Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wzięci za nieokazanie pasportow w powiecie Wileńskim Mateusz Hricjus, Andrzej Głowacki i Marek Karmalis, mianujący siebie poddanymi i podług rewizyi zapisanymi jako to: Hricjus Kamieniec-podolskiej Gubernii, wumunskiego powiatu, ze wsi Monkolki, obywatela Kulkiwicz; drugi Głowacki takieyże włodzimierskiej, lubeńskiego powiatu, z majątku Nowosiołek, obywatela Grafa Rynikiera, i Karmalis mohilewskiej, kopyskiego powiatu z majątku Kipjaczewa, obywatela Wilczyńskiego, a na powtórny egzaminie kopyskiego powiatu ze wsi Cyrewskiej, jako o stanie swoim nie mają żadnego dowodu, na mocy Ukazu 29 augusta 1807 roku uznani od tego Rządu za włóczęgow, i po uwiadomieniu Wileńskiej Gubernialney Rekruckiej Kommissyi, z nich Hricjus okazał się do służby woyskowej zdolny, do której odesłany do Wileńskiego garnizonnego batalionu, Głowacki zaś jako słabego składu i Karmalis dla starości lat, niezdadni do pomienionej służby, i do ciężkich robot dla użycia do posyłek oddani pod wiedzę Wileńskiej Izby Powszechney Opieki, przeprowadzeni przy raporcie do tej Izby; azatem właściciele pomienionych włóczęgow, albo gromada do kogo oni należą, lub rodzeństwo, jeżeli je mają, zechcą tu przybywać w prawnym terminie, z należytemi o ich przynależeniu dowodami, sami lub przystać, prawnie umocowanych plenipotentow, dla odebra-

nia za oddanego do służby wojskowej Hrycjusa rekruckiey kwitacyi, i dla odebrania Głowackiego a także Karmelisa. Przymioty tych włoścogów jako to: Hrycjus wzrostu 2 arszyny 8 i pół wiersz., twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu błękitnych, włosów ciemnorusych, lat 26; Głowacki wzrostu 2 arsz. 4 i pół wiersz., twarzy podługowatey, nosa średniego, oczu błękitnych, włosów swiatlorusych, lat 20; i Karmalis wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu szarych, włosów ciemnorusych, lat 47. Listopada 23 dnia 1822 roku.

Assesor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

Licytacja Domu.

Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla niejawnienia się życzących na targi dla wzięcia w trzyletnią arendowną dzierżawę murowanego domu obywatela Houwalda w mieście Grodnie położonego, skonfiskowanego za trunkowy Minskiy gubernii odkup; teraz nanowo naznaczono piąty jeszcze i ostateczny już raz, nowe targi w tymże Rządzie następnego mca grudnia 27, 28, i 29 dnia. Listopada 14 dnia 1822 r.

Expedytor Kolleski Sekretarz Krupowicz.

Promulgata dekreta.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski funduszu Antoniego Prozora Wojewodz. Witeb. ogłasza, że dnia 28 terażniejszego mca listopada, dekret w sprawie konkursowey tegoż Prozora z kredytorami i debitorami promulgować będzie, o czém interesowane osoby przez Gazetę Kuryera Litt. zawiadamia. 1822 roku listopada 23 dnia. Prezez Andrzezy Bobrowicz. Sędzia Brastawski Bonifacy Wincza Exdywizor. Adam Zapasnik Sędzia Grodz. Wileń. Exdyw. Regent Wincenty Dauksza.

2. Sąd Ziemski Ptu Wileń. w sprawie między rodzeństwem WW. Franciszka, Stanisława i Jakuba braci, Róży siostry Boufałow, Józefy in voto Granickiey, i Teresy in voto Czerniewskiey o dział oyczystego majątku, porównanie wniosku żon, o kalkulacyą z opieki przez najstarszego brata Franciszka exekwowaney i o usatysfakcyonowanie wierzcicieli W. Franciszka Boufała, oraz w dalszych objektach za remissą Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu, intencowaney, ustanowiony Dekret w dniu 11 xbra 1822 roku w izbie sądowey Ziem. Ptu Wileń. promulgować będzie, wszystkie interesowane strony zawiadamia, do przesłuchania przez niniejszą trzykrotną awizacyą do Gazet Kur. Lit. podającą się też strony wzywa.

Michał Sawicki Prezydent. Ziem. Wileński. Sędzia Ziem. Ptu Wileń Joachim Czyż. Wileń. Ziem. Sędzia Alojzy Jasieński.

Ostrzeżenie.

2. Roku 1822 miesiąca gbra 25 dnia, przez niniejsze ogłoszenie ostrzega niżej podpisany, ażeby obligu w r. 1821 apryla 18 dnia przez Starozakonnego Efroima Zornefowicza WW. Stanisławowi i samey Rottom Półkownikom Rossyjskich woysk wydanego z terminem opłaty w tymże roku 1821 gbra 29 dnia, nienabywał, gdyż ten do zwrotu Starozakonnemu Zornefowiczowi należy i o takowy zwrot do Ziemstwa Trockiego jakoteż o dalsze należność ciż WW. Rottowie Półkownikowie są pozwani. Takowe zawiadomienie jako plenipotent podpisuje. Heymos Wólfowicz.

Roku 1822 mca gbra 25 dnia. Takowe ostrzeżenie w Kur. Lit. umieszczone być może

poświadczam. Józef Tański Sędzia Grodzki Ptu Trockiego.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Antoniemu Boczkowskiemu odstawnemu Porucznikowi woysk Rossyjskich, i Benedyktowi Raciborskiemu, obudwom ze stałego mieszkania swojego niewiadomym, Pozew edyktalny przed Sąd Kommissyi na urządzenie interesów Radziwiłowskich od Rządu ustanowiony, w Mieście Wilnie sądzący się, z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Ptu Rosień. massy funduszow i interesów Xiążniczki Jeymści Stefanii Radziwiłówny jeneralnego Prokuratora, mieniąc: iż obżałowany Benedykt Raciborski, już po terminie na generalną prehluzyą wszystkim do massy tej pretensyom Wolą Naywyższą w punkcie 39 organizacyi oznaczonym, wyniosłszy zapozew po żalgu Prokuratora do Sądu Kommissyi w dacie roku 1819 marca 31, gdy przezeń dał się wiedzieć, że masz u siebie dokument niejakiś od zeszłego Xiążęcia Dominika Radziwiłła obżał. Antoniemu Boczkowskiemu na czer. zł. 5,000 w roku 1809 października 19 jakby wydany, a 1818 października 23 pierwszokroć w aktach Ziem. Zytomirskich przez oblatę zająwiony, a 1818 gbra 20 w części wierność twoja Raciborskiemu przekazany, a takowego pozwu dotąd niepopierając; i aktoratu w Sądzie Kommissyi niewpisał, i może być dla jakowego podeyscia obadwa obżałowani z takową napaścią zapadacie; gdy to bowiem jest pewna, że zeszły Xiąże Dominik Radziwiłł żadnego interesu z obżał. Boczkowskim ani wprost, ani indirecte niemając, żadnego też dokumentu na żadną nie wydawał sumnę, więc gdyby się nikt nieuważał podeysciem, tym bardziey, że nawet za aktualnemi dowodami pretensye w terminie według Monarszego Prawa nieobjawione, przez Art. 39 Naywyżey konfirmowaney organizacyi wiecznemu są poddane milczeniu, i gdy według informacyi wspomnionego obżał. Raciborskiego pozwu, pismo mniemane Xiążęcia nienależne do akt Ziem. Zytomirskich wniesione exystować w nich niepowinno, zatem Prokurator massy zabiegając podeysciom, i chcąc w nastaniu swoim zniszczyć ostatecznie tę napaść, pozywa obżał. Raciborskiego i Boczkowskiego do Sądu w prośbach o reprodukcyą i extradycyą cytowanego pozwem obżał. Raciborskiego, jakby Xiążęcego pisma, a razem o kassatę tegoż pozwu, i za nim pretensyi jako zgola napastney, niesprawiedliwey, nie w czasie prawem zamierzonym objawioney, i dotąd niepopartey; oraz nakazanie pisma takowego z akt Ziem. Zytomirskich eliminaty, jeśli się ono aktualnie oblatowane tam być okaże; tudzież sądzienia na obżałnych zwrotu expensów prawnych, i kar jakie z prawa należącemi się być okazać.

Roku 1822 nowembra 23 dnia, Wóźny niżej piszący się świadczę: jako kopią niniejszego pozwu z autentykiem zgodną, z instancyi JW. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Rosień., jeneralnego Prokuratora massy i funduszow nieletniey Xiążniczki Stefanii Radziwiłówny po UUr. Antoniego Boczkowskiego odstawnego Porucznika woysk Cesarско-Rossyjskich, i Benedykta Raciborskiego, obu ze stałego zamieszkania niewia-

domych, edyktałnie wydanego, do drzwi Sądu Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiliłowskich Naywyższą Monarszą Wolą ustanowionego dla pozwanych przybiłam, i ku trzykrotnemu przez Gazetę Kuryera Lit. opublikowaniu, Redakcyi Gazet Kur. Wileń. podałem. Dat jak wyżej. Felix Cebulski Woźny Kommiss. Radziwiliłowskiej.

Roku 1822 nowembra 25 dnia. Przed Sądem Kommissyi dla urządzenia interessow Radziwiliłowskich ustanowionego aktami, obecnie stawając Woźny wyżej wyrażony, relacją tego pozwu do drzwi Sądowych przybitego, urzędownie zeznał. Swiadcę Aktowy Regent Sądu Kommiss. Radziwiliłowskiej Józef Doboszyński.

Roku 1822 dnia 25 listopada w Wilnie. Wolno drukować J. E. Lachnicki Członek Kommiss. Radziwiliłowskiej.

2. Excerpt Oświadczenia z Protokołu potoczego Grodz. Wileń. w dacie niżej wyrażającej się zapisanego et eor. pod pieczęcią Urzędową jest wydany.

Roku 1822 miesiąca listopada 25 dnia. Przed Aktami Grodz. Ptu Wileń. obecnie stanąwszy WJP. Józefat Budkiewicz Regent Graniczny Oświadczenie poniższe wpisać do protokołu podał, które tak się wyraża. Wyczytawszy w dodatku Kuryera Lit. w N. 141 oświadczenie przeciwko mnie niżej podpisanemu przez Alojz Ludwikę Skibińską w roku 1822 maja 25 przed aktami Grodz. Wileń. zanesione, winienem ostrzedz wszystkich, którzy to oświadczenie czytać będą, że pominiona Skibińska ułożyła sobie projekt z niczego przyjąć do majątku, urościła pretensją iak do obligu tak i do JW. Tiefenbacha i do niżej podpisanego: należy bowiem wiedzieć, że Skibińska będąc służącą przez lat kilka u JW. Generała Karola Tiefenbacha, niemogła w żaden sposób takich położyć zasług, iżby JW. Tiefenbach tak wielki dar z 60,000 tysięcy rubli ass. składający się, mógł dla niej uczynić, zwłaszcza iż JW. Tiefenbach ma potomstwo. A zatem co tylko nieraz wyrażona Skibińska w chorobie uroienia napisała, to wszystko jest największym fałszem, gdyż ja ani dokumentu nie widziałem ani plenipotencyi żadney niebrałem, ani też Skibińska żadney plenipotencyi w Ziemstwie Kowień. dla mnie nie przyznawała, i otem sąd Ziem. Kowien. rezolucją poświadczył, nadto po zanesieniu jej oświadczenia natychmiast pozwałem oną przed Sąd Grodzki Wileń. o eliminację fałszow, również o ukaranie i oto sprawa rozpoczęta została. Co się zaś tyczy że Skibińska w swym oświadczeniu wyraża gdzieby miał pomieszkanią, to równie na taką wiarę jak oblig i plenipotencya zasługuje, bowiem ktokolwiek zna niżej wyrażonego, wie dobrze o posiadłościach ziemnych w dwóch powiatach, i o pomieszkaniu w Mieście Wilnie roczney kwaterze, uwierzyć nie może. Co wyraziwszy w odpowiedzi własną podpisać się ręką. Utego oświadczenia podpis w protokule taki Józefat Butkiewicz Regent. Zgodno Regent Grodz. Ptu Wileń. Józef Bohusz.

Roku 1822 mca gbra 25 d. Redakcyja Kuryera Lit. może takowe oświadczenie umieścić w Gazecie, poświadczam Józef Horodeński Sędzia Grodz. Wileń.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział majątku JW. Józefa i Eleonory Wereszczyńskich starostow Upickich między wierzycieli onych Remissą Sądu Głównego Departamentu drugiego naznaczony, po wysłuchaniu pretensyow kredytorów, a ztąd w zamiarze przyniesienia tym rychlejszey satysfakcyi wierzycielom, dzień 7 następującego miesiąca 10bra roku idącego 1822, na wzięcie sprawy w ogulnych stosunkach w namowę przeznaczył. Aby zatem WW. kredytorowie, którzy jeszcze do tych czas niejawili się,

przedjupływem rzeczzonego terminu swe pretensye przez siebie lub swych plenipotentow wnieśli pod zapisaniem amissyi, a to stosownie do prawideł dekretu remissynego Sądu Gł., Sąd exdywizorski wzywa i ostrzega. Dat. 1822 mca gbra 20 dnia w Powiroczuwu. Anzgary Masłowski sędzia ziem. brasł. exdywizor. prezes, Józef Wołk sędz. Ziem. upitz, exdywizor. Jan Kobecki exdywizor. Józef Paszkiewicz regent.

3. Od Wileńskiej składowey Tamożni ogłasza się, że przy niej we 3ch terminach a mianowicie 1szym 27 listopada, 2gim 1 grudnia, a 3cim ostatecznym 4 grudnia przedawać się będą z publicznego targu skonfiskowane towary jakoto: malowanego płótna bawełną podkładanego nazywającego się Borle 17 sztuk, 602 i pół arszynow, bawelnianego wyrobu białey przezroczystey gładkiej materyi 6 sztuk 78 arszynow, ponczoch bawelnicznych białych 56 par, i czaranych 18 par, rękawiczek damskich laykowych białych długich 12 par, rękawiczek zamszowych damskich krótkich 60 par, takichże 48 par, tafy szerokiey żółtey 1 sztuka 14 arszynow, gazy w pary 3 reszty 28 arszynow, rypsu 4 sztuki 45½ arszynow, bomby w różnych kolorach 6 sztuk 225 arszynow, kazymieru czarnego 1 sztuka 29 i pół arszynow, kazymieru piastowego koloru 1 sztuka, 22 i pół arszynow. Wilno listopada 22 dnia 1822 roku.

Zarządzający, Fon Smitten.

Sekretarz Pierfiljew.

3. Sąd Podkomorsko Exdywizorski trudniący się rozbiorem dzieła Konkursowego w Majątku Linkowcu w Pcie Upit. dziedzictwa W. Stanisława Bobana Sędz., skutkiem postanowienia na dniu 27 oktobra w protokule czynnościow Sądowych zapisanego, zawiadamia wszystkich, kogo to interesować może, iż od 20 listopada za dni 15 wzięcie sprawę do namowy zamierza, i że do tego terminu mający jakiegokolwiek stosunki i pretensye do wzmianowanego W. Stanisława Bobana, pod obawą amissyi stawać są obowiązani. Ludwik Zawisza Podkom. Kowień. Exdywizor. Jan Olechnowicz Przyd. Ziem. Upit. Exdyw. Augustyn Kordzikowski Sędz. Ziem. Upit. Exdyw. Jan Jasieński Regent Ziem. Upit. i Exdyw.

Roku 1822 gbra 22 dnia. Wolno drukować Wileń. Ziem. Sędzia Alojzy Jasieński.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski w majątności Wieżkach Powiecie Prużańskim Gubernii Lit. Grodzieńskiej kompletem zebrany, z moey dekretow remissynych Sądu Głównego 2go Departamentu teyże Gubernii w sprawie JW. Józefiny z Butrymowiczow Ordowey Marszałkowej Kobryńskiej, jej potomstwa i Opiekunów, z JWW. i WW. kredytorami do teyże JW. Marszałkowej i zeszlego jej męża Michała Ordymającemi pretensye summowne, już rekognoskowane i rekognoskować się powinny, po załatwieniu prawnych pierwiastkowych czynności, termin ostateczny do rozprawy dnia 5 maja następnego 1823 roku zakreślił. Przeto ażeby interessowane strony łatwieyszą powzięły o tym wiadomość, podać ninieyszą urzędową awizacyą do Gazet Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego umieszczenia postanowił. W majątności Wieżkach 1822 r. mca gbra 16 dnia. Jan Sylwestrowicz Exdywizor. Faustyn Witwicki Exdywizor. Paweł Rószczyc Exdywizor. Jan Makowski Regent Exdywizor.

Wilno dnia 29 Listopada Roku 1822 r. s.

Arenda i podrad.

1. Rada Miasta Wilna ogłasza; iż wypuszcza przez publiczną licytacją w arendową tenetę roczną lub na trzy lata od dnia 1. styczniowi roku nadchodzącego 1823 następujące fundusze jako to: dom uprzywilejowany miejski Gościnny, pod Ostrą Bramą położony, sklepy w Ratuszu i dochód za spław rzeką Wilną drzewa, niemniej dostarczenia przez podrad. dla Komendy Wileńskiej miejskiej Policyi prowiantu, potrzebnej ilości siana dla Miasta i teyże Policyi opałowego drzewa, oczyszczenie kominów i kloak, w domach skarbowych; do jakowej licytacji naznaczywszy trzy terminy pierwszy dnia 1, drugi dnia 2 i trzeci dnia 4 mca Xbra roku idącego 1822, a na przetarg dnia 5 tegoż mca; ktoby sobie życzył z tych wyżej wyrażonych funduszy wziąć od dnia 1. styczniowi 1823 roku w arendę, lub przyjąć przez podrad obowiązek wzmianowanego dostarczenia, takowych lechmościow, aby raczyli jawnie się do Sali Rady miejskiej na Ratusz, z dowodami na pewność dotrzymania wydać się mających kontraktów, w której odbywać się będzie w naznaczonych terminach publiczna licytacja, Rada zaprasza. Prezydent Rady Franciszek Poznański. Sekretarz Rady M. W. Józef Woynkiewicz.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu JEJEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Samowładnego Całą Rosyją etc. etc. etc. UUr. Adamowi Horainowi Komornikowi Ptu Osmiań. jako zawiniającemu, i z zamieszkania swego nieświadomemu, a Michałowi Zaleskiemu Podkomorzemu Ptu Rosień. jako Generalnemu Prokuratorowi masy Xęźniczki Stefani Radziwiłłówny i raczonego Horaina fundusz summiowny w rękę swoim mającemu, do przyjęcia aresztu, pozew przed Sąd Grodzki Ptu Wileń. na roczki Xbrowe i po nich następne, z instancyi Ur. H polita Antuszewicza Komornika Ptu Wileń. podaje się, mniając do aprobaty obligacyjnego dokumentu przez obitgo W. T. Horaina w roku 1819 marca 11 dnia na sumę r. s. 300 z terminem opłacenia oney w roku następnym 1820 marca 7 dnia na kontraktach miastkich Złomu Deltrowi wydanego. Do sądzenia za onym pozostały w instancyi z procentem wypadającym należności, z przeznaczeniem prawnej repetycji na funduszu jaki się w ręku obitgo W. T. Prokuratora masy najduje, pod obowiązkiem opłacenia w terminie jak najszybciej, z którym zarazem do utwierdzenia zakładającego się aresztu, do zabosfkowania expensow, tudzież utrzymania tego wszystkiego co przez sprawę okazanym i proszonym u Sądu zostanie. Salva tego pozwu melioratione.

Roku 1822 mca Xbra 30 dnia. Woźny niżej wyrażony zeznaje, iż tę kopią pozwu zgoda z autentykem w sprawie WJP. H polita Antuszewicza Komornika Ptu Wileń. przed Sąd Grodzki Ptu Wileń. na roczki Xbrowe i po nich następne wyniesionego, W. Adamowi Horainowi Komornikowi Osm. jako nieświadomemu z zamieszkania swego do drzwi sądowych w mieście Wilnie przybieł i do gazet Kuryera Litewskiego podał, oraz o terminie stawiania przed Sądem Grodz. Wileń. uwiadomił. Dat ul supra. W. Zay Sądu Ziem. Ptu Wileń. Antoni Sieuruk.

Roku 1822 listopada 30 przed Aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając obecnie Woźny wyżej wyrażony, takowy pozew zeznał i na to się w protokule własnoręcznie podpisał. Przyjąłem. Jan Zienkiewicz Wileń. Ziem. Regent.

Roku 1822 Xbra 30 dnia. Takowy pozew do Gazety Kuryera Lt. dozwala się przyjąć. Antoni Pomarański Sędzia Grodz. Wileń.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą

Sądu Głównego 2go Departamentu ustanowione, na usatysfakcjonowanie kredytorów JJWW. Hełkora Pułkownika Gwardyi, Michała b. Podkomorzego, Karola b. Sędziego Depart. i Postumusz Marszałkowieza braci rodzonych Proszynskich, w ichże majątności Korolyszczewiczach w Powiecie Ihumenskim Guberni Mńskiej sytuowanej, w terminie z odwołania przypadłym, na rozstrzygnięcie ożewiście konkursowego dzieła w komplecie zebrany, celem rychlejszego przyspieszenia sprawiedliwości postanowił, bez żadnych odroczeń do dnia 15 Xbra idącego roku słuchać produktów i replik. W którym to terminie, iż wezwanie niezawodnie do namowy całą konkursową sprawę zapowiada. A gdyby strony przez niewiadomość niestawiając rygorowi ammissy nie uległy, przez niniejszą awizacją dla trzykrotnego w Kurverze Litewskim umieszczenia, wszystkie interessowane strony zawiadamia. Roku 1822 mca Xbra 25 dnia.

Stanisław Świątórzecki Ziemski Ptu Wileńskiego i Exdywizor. Prezydent. Piotr Sawa Podsek. Ptu Borysowskiego Exdywizor. Jakób Estko Podsek. Ziem. Ihumen. Exdywizor.

O s w i a d c z e n i e.

1. Excerpt awizacji z Protokółu Sądowego Ziem. Ptu Lidz. w dacie niżej pojąsionej zapisanej a w dacie teyże pod pieczęcią Skarbową Ziem. Ptu Lidz. stronie rekwirującej jest wydan

Roku 1822 mca nowembra 24 dnia. Sąd Ziemski Ptu Lidz. za przypadniem sprawy przez konstytucją 1775 r. i późney przez liczne remissy do rozstrzygnięcia z rejestru listowego p ruczoney, o aktywność majątku zesłego Jana Jaskóld Skarbnika Ptu Lidz. dopiero między Karolem porucznikiem, Benedyktem kapitanem wojsk p.ł. Joachimem Jaskóldami bracią, Teklą A. statowiczową, Wiktorją Zyżyńską i Z. fią Bętkowską z domu Jaskóldównami, oraz Franciszką i Gertrudą Pannami Jaskóldównami, a Kazimierzem Jaskóldem Regentem Granicznym Ptu Wileń. toczący się, nabierając przekonania, iż do składu oney uprzednio przez W. W. Mosiewicza z tymże W. Regentem Jaskóldem twórczo, niektórzy obywatele z imienia oddzielno w linii krewności a przez pleć żeńską do uczestnictwa posiadłości majątku przymawiali się, niemniej mając w niniejszej instancyi od stron doniesienie, że W. Józef Jaskóld Sędzia Ziem. Ptu Grodzień. w talowym procedurze po appellacji w Sądzie Ct. Lt. Grodzień. 2go Departamentu intencjonalnym, wszelkie informację w podobnym rodzaju pretensji, jak równie z wywodu interessu objaśniając się, że przeszłe spory wyrokami rozwiązywane, jednostrajnego przez różne osoby a przez rzeczone fundusz zamiaru były obiektem, i przez taki sposób żadne dotąd kroki paszukiwań powodowie i odwodowie ukończonemi nie zostały, ożewtem coraz nowsze dążenia na przeszkodę od jednych dla drugich odbywać się poczęły, dla zapobieżenia stąd skutkom przezeń, niszczącym majątek i zacierającym ślad rozrzuconych funduszy, a na przyszłość zupełną onych stratę, lub ruinę gotującym, i na ładanie stron w sprawę wchodzących postanowić: tak W. Józefa Jaskólda Sędziego Ziem. Grodzień. jako też wszystkich interessować się mogących obywateli ostrzedz, iż jeśli by przed ożewistą w tym Sądzie dopiero zaprowadzoną sprawę na następney januariowej kadencji roku 1823 pretensye swoje do aktywności w całości lub części majątku po zesłym Janie Jaskóldzie nieobjawili, i ku probacyi nie przedstawili, wówczas utrata rzeczy dla wszystkich niestawiających z porządku procesu zostanie w udział, i na ten przedmiot niniejszą awizacją dla trzykrotnego ogłoszenia w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczyć przeznacza. W protokule dedpisałi zasiadający urzędnicy: Stanisław Adamowicz Prezydent Ziem. Ptu Lidz.. Sędzia Ziemski Ptu Lidz.

kiego Heronim Skinder. Jakub Rożyc Halicki Pisarz Ziem Ptu Lidz.

O zgodności z protokołem Sądowym świadczą
Jakub Rożyc Halicki Pisarz Ziem. Lidz.

Takową awizacyą wolno drukować i do Gazety Kur. Lit. umieścić poświadczam, Jakób Rożyc Halicki Pisarz Ziem. Ptu Lidz.

Przedaż Towarów.

2. Od Wileńskiej Składowej Tamożni ogłasza się, że przy niej w trzech terminach mianowicie pierwszym 5go, drugim 8go, i trzecim ostatecznym 13 dnia następnego miesiąca decembra, będzie przedawać się przez publiczną licytację skonfiskowane sukno w różnych kolorach 24 postawow 512½ arszynów, białego kalinkuru 52 sztuk 780 arszynów, gingamu 15 sztuk 517½ arszynów, perkalu 60 sztuk 212½ arszynów, czarnego demikatonu 14 sztuk 479 arszynów, nanikinu 14 sztuk 643 arszynów, chustek kartunowych bawełniczych różnej wielkości 1,390 sztuk. Roku 1822 nowem. 28 d. Zarządzający Fon Smittin. Sekretarz Perfilejw.

Przedaż Domu.

2. Dom murowany o dwóch piętrach w Mieście Wilnie przy Ostrej Bramie pod N. 1318 sytuowany, należący do dziedzictwa odstawnego gtey klasy Kommissyoniera z meblami, stajniami, wozowniami i wszelkimi wygodami, ogrodem fruktowym, oraz przyległym do onego drugim domem także murowanym na jedno piętro, zadnem długami nieobciążony, jest do przedania, ktoby sobie życzył onego nabyć, dla poinformowania się o cenie raczy się udać do mieszkającego w tymże domu Tyt. Sowietnika Staniszewskiego.

O g ł o s z e n i e.

2. Od Izby Skarbowej Gubernii Lit. Grodzieńskiej: Izba Skarbowa stosując się do prawideł o utrzymanie w powiatowych exakcyach porządku prawem przepisanych, a razem zapobiegając mogącym się wydarzyć w tychże exakcyach nadużyciom, obowiązuje wszystkich opłacających czyli też wnaszających do exakcyi podatki, i innego jakiegokolwiek bądź rodzaju pieniądze, aby każdy, nie czyniąc żadnych wymówek, w tey sznurowey xiędze, w której percepta czyli przychod onych zapisuje się, poświadczal za własnoręcznym (albo też jeżeli sam opłacający czytać i pisać nie umie, to komu od niego przyporuczono zstanie) w teyże xiędze podpisem, w tych słowach „Takową ilość pieniędzy rubli NN. i kopejek NN. (wymieniając summy wyrazami a nie liczbą) w monecie NN. opłaciłem: kwit dnia dzisiejszego pod Nrem przyjąłem” gdyż tego wymaga porządek prawem przepisany, i własne obywateli zabezpieczenie. Przy czem też Izba Skarbowa za rzecz potrzebną osądziła ostrzedz każdego wnoszącego do exakcyi pieniądze, iż kwity wydające się, mają być pod N., za podpisem Exaktora i Buchaltera, ze skarbową pieczęcią, i z poszczególnieniem rodzaju podatków czyli innego poboru, oraz ilości opłaconych pieniędzy i raty, i że wszelkie inne bez tey formalności rewersa, za żaden dowód przyjętemi nie będą. Termin poświadczania opłacającemi w exakcyach pieniądze w sznurowych xięgach, i wydawania z exakcyow kwitacyi, podług wyż wzmiankowanej formalności, naznacza się od dnia 1 stycznia roku 1823. Datt w Grodnie roku 1822 listopada 24 dnia.

Kaznaczey Guberski Jan Zacha.

Stoła Naczelnik Hryniewicz.

O g ł o s z e n i e.

2 Od Litewsko - Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wystany z Królestwa Polskiego po cielesnem ukaraniu za kradzież, niemający paszportu Jasko czyli Jakow Klimaszewski, jako niepokazujący o swem stanie żadnego dowodu, oprócz gołosłownych i sprzecznych opowiadań, a mianowicie: w Królestwie Polskiem: że się urodził w Gubernii Witebskiej; a w Kownie i w tym Rządzie: Augustow-

skiego Wojewodstwa, z majątku Antututowa, ze wsi Szory, człowiek wolny, gdzie znajduje się jakoby jego rodzeństwo; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu 29 augusta 1807 roku, uznany od tego Rządu za włóczęgę, i dla starości lat, dla użycia jego do posyłek pod wiedzę Wileńskiej Izby Powechney Opieki, odesłany do tey Izby; a zatem właściciel, albo gromada, do której on należy, albo rodzeństwo, jeśli je ma, zechcą jawić się dla odebrania Klimaszewskiego do pomienionej Izby, w prawnym terminie, z dostatecznemi dowodami, sami, albo wysłać do tego prawnie umocowanego plenipotentą. Przmioty pomienionego Klimaszewskiego, twarzy okrągłej, nosa podługowatego, oczu szarych, włosów ciemnorusych, od urodzenia lat 50. Listopada 23 dnia 1822 roku. Asseor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

Przedaż Publiczna.

2 W sprawie między wierzycielami zeszłego JPana Józefa Szyrwińskiego, podług ostateczney remissy Sądu Czasowego Głównego Lit. Wileń., 2go Departamentu odchodzącej, dla usatysfakcjonowania onychże ustanowionym dnia 17bra 1822 roku i nieapelowanym Dekretem Ziem. Wileń., zadeterminowana została z Publiczney licytacji wyprzedaż połowy domów JPanów Szyrwińskich, w Mieście Wilnie pod N. 1200, 1215, 1283, 882 i 272 sytuowanych, i na odbycie takowej licytacji w izbie Sądowej Ziem. Wileń., lub jeśli strony zażądają infundis wyrażonych domów, przez wyszłą w Gazecie Kuryera Lit. za Nrami 122, 123 i 124 w miesiącu 8brze roku teraźniejszego awizacye, były zaznaczone terminy, na których że nikt z ambientów do nabycia niestawał, a kredytorowie Józefa Szyrwińskiego własnych poszukiwań na tych funduszach przedsięwzięć opierać bezpieczeństwa; dla tego Sąd Ziemski Ptu Wileń. po przywołaniu do ostateczney konkluzyi takowej sprawy, nowe do wyprzedaży pomienionych domów jako to: 1szy dnia 20, 2gi dnia 29 miesiąca xbra 1822 roku, a 3ci dnia 8 januaryi roku przyszłego 1823 i dla przetargu dzień 15 eorundem przez ogłoszoną dnia 13 gbra rezolucyą zamierzył termina, i z tey przyczyny ostateczne sprawy skonkludowanie i oney przywołanie do dnia 18 januaryi 1823 roku odroczył. Skutkiem czego życzących nabyć aktorstwo połowy rzeczonych domów, powyższemi numerami oznaczonych, ambientow na założone termina, a zaś wszystkich kredytorow i pretensorow, oraz z jakichkolwiek źródeł stosunki mieć mogących, niemniej też massowych debitorow do ostateczney rozprawy przez niniejszą trzykrotną w Gazecie Kuryera Litt. zamieszczającą się awizacyą wzywa.

O s w i a d c z e n i e.

2. Excerpt oświadczenia z Protokołu Potoczego Grodz. Ptu Wileń. w dacie niżej wyrażoney zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Grodzką tegoż Ptu jest wydan.

Roku 1822 miesiąca czerwca 22 dnia. Przed aktami Grodz. Ptu Wileń. obecnie stanąwszy JPanna Aloiza Ludowika Skibińska oświadczenie niżej wyrażające się zapisać do Protokołu podała takie: oświadczenie w imieniu Aloizy Ludowiki Skibińskiej na JPanów Józefata Batkiewicza mianującego się Granicznym Regentem motora zdradliwego postępku, a Jana Dowgirda Skarb. Xięstwa Zmudz., Jana Wińczy, Karola Jastrzebskiego i Wiktorego Woytkiewicza, jako pomocników do tego występku, czyniące się w referencyi do uprzednio zanesionego oświadczenia a w szczególności o to: iż co ja Skibińska oświadczająca się, mając sobie należne od JW. Karola Tifenbacha Sztatsk. Sowietnika i Kawalera orderu s. Włodzimierza, za obligiem w dacie 1818 roku nowembra 27 dnia wydanym na rubli asygn. 60,000, gdy otrzymałam zapewnienie od tegoż JW. Tifenbacha, iż na konto takowej na-

leżności przysłała z St. Petersburga pocztą do Wilna pieniądze, a że oświadczając się zmuszoną była wydać się z Wilna dla interesów swoich na Zmudź, uważała za rzecz potrzebną zostawić w Wilnie umocowanego plenipotentą, któremu mogła zaufać i zlecić tak do przyjęcia pocztą przysłanych w jakiegokolwiek ilości pieniędzy, jako też i po wzięciu rozpisania się; a po przyjęciu przesłania onych oświadczając się, w takim zdarzeniu zostając, gdy zwierzyła się niektórym osobom o wyborze plenipotentą, i gdy takowy zamiar doszedł Butkiewicza, a który i w obliżu JW. Tiffenbacha mnie wydanym pisał się za pieczętarza, naówczas tenże P. Butkiewicz przybrawszy na siebie postać układną i wiarę u publiczności zyskiwać mogącego człowieka, już to sam natrętnie następczał się oświadczając się przyjęcia takowej posługi, już też trafiał przez różne osoby, aby mu powierzyła takowy kommis, nie mogąc oświadczając się wymówić od tak ochoczego domagania się kommisu, nieprzewidując nikczemnego postępkę mianowanego plenipotentą, zgodził się, aby on napisał sobie do tego celu plenipotencyą, jakowe zezwolenie P. Butkiewicz z największą skwapliwością spełniając, nieopuściwszy momentu wymierzonego na krzywdę, a zrećnie korzystając z ufności oświadczającej się, napisał sobie na prostym papierze nie już plenipotencyą, lecz oblig na 30,000 rubli assyg., jakby oświadczając się u P. Butkiewicza gotówką pożyczyla, i pewność tej summy na summie u JW. Tiffenbacha, który oryginał obligu i dotąd w ręku Butkiewicza znajduje się, ubezpieczył i takowy dokument tytułu plenipotencyi przede mną przewrótnie przeczytawszy, w roku 1819 in januario dał żalującej do podpisania, która nie mogąc posądzać o tak brudney zdradzie, do takowej maskowanej plenipotencyi, a w samej rzeczy do dokumentu obligacyjnego, spełniła jego żądanie. Co gdy uskuteczniła, P. Butkiewicz w obecności oświadczającej się, nadając tytuł temu tranzaktowi plenipotencyi, nainstrumentowanych przez siebie osob prosił podpisać się za świadków czyli pieczętarzów i dla lepszego teyże plenipotencyi waloru przyznaniem przed aktami Ziem. Kowień. upoważniła i oblig w oryginale przez JW. Tiffenbacha sobie wydany mianowanemu plenipotentowi powierzyła i zostawiła. Po uskutecznieniu tego wydaliwszy się na Zmudź, gdzie przez długi ciąg czasu mieszkając, gdy nicmiała żadney wiadomości, ani od mianowanego plenipotentą, ani też od JW. Tiffenbacha, zmuszoną była powrócić do Wilna, lecz i tu pomimo licznych starań i usiłowań dla powzięcia wiadomości o przemieszkaniu tegoż P. Butkiewicza, powziąć oświadczając się rychło nie mogła, w zamiarze więc zapobieżania złych konsekwencji, i szukając zabezpieczenia swojej własności, zmuszoną była przed aktami uczynić prawne zastrzeżenie, cofając takową plenipotencyą. Późem gdy oświadczając się wyjętym ekstraktem doszła wiadomość, iż w aktach Ziem. Kowień. nie plenipotencya, ale znajduje się oblig przez ją jakoby Panu Butkiewiczowi na 30,000 rub. assyg. przyznany, a że rękodayna summa prócz stosownego herbowego papieru i oblaty obligu, niepotrzebuje żadnego przyznania, gdy nie jest darem ani kupnem, lecz gotówką zaliczoną, zatem oświadczając się istotnie o tak brudnym podstępnie Butkiewicza zostawszay przekonaną, z tych przeto pobudek widzi siebie w obowiązku takowy postępek P. Butkiewicza przed aktami i publicznością obżalić, a zarazem,

zapowiedzieć, iż żadnych pieniędzy u P. Butkiewicza niepożyczała, bo ten, (jak się później okazało) nigdy w takiej ilości onych nie miał, ani obligu, ani innego żadnego darownego dokumentu nigdy P. Butkiewiczowi, prócz plenipotencyi do celu w górze wyraźnie wyjaśnionego niewydawała, i pieczętarzów osobiście nieprosiła i nieprzyznawała, a nim to zapowiedzenie prawem udowodni i nim kar rozciągnięcia na P. Butkiewicza za takową zdradę prawami naznaczonych domagać się będę, abym nieponiosła uszczerbku w mojej sytuacji, i publiczność podstępny dokumentem przez onego nie była oszukana, tym czasem niniejsze oświadczenie czynię. W protokole podpisano ręką zanoszącej tak: Aloiza Skibińska.

Zgodno Reg. Grodz. Ptu Wileń. Józef Bohusz.
Takowe oświadczenie Redakcja może umieścić w Kurjerze Litewskim. Józef Horodeński Sędzia Grodz. Wileń.

2. Potrzebnym jest domowy guwerner dla uczenia dzieci pewnego urzędnika, mającego swe pomieszkanie w Mińskiej Gubernii w fortecy Bobruyskiej, którego jest życzeniem ażeby takowy guwerner mógł dawać nauki zwyczajne i właściwe dobremu wychowaniu dzieci i te wszystkie w dyalekcie niemieckim. Ządający więc przyjąć na siebie ten obowiązek zechcą się udać do JW. Lunda Członka Komisji Wileń. Kom. Depo, mieszkającego za Zielonym mostem w klasztorze ś. Rafała, z którym mogą się umówić o szczegółach w tem przedmiocie.

Promulgata dekreta:

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski funduszu Antoniego Prozora Wojewodz. Witeb. ogłasza, że dnia 28 teraźniejszego mca listopada, dekret w sprawie konkursowej tegoż Prozora z kredytorami i debitorami promulgować będzie, o czém interesowane osoby przez Gazetę Kurjera Litt. zawiadamia. 1822 roku listopada 23 dnia. Prezes Andrzej Bobrowicz. Sędzia Brastawski Bonifacy Wincza Exdywizor. Adam Zapasnik Sędzia Grodz. Wileń. Exdyw. Regent Wincenty Dauksza.

3. Sąd Ziemski Ptu Wileń. w sprawie między rodzeństwem WW. Franciszka, Stanisława i Jakuba braci, Róży siostry Boufałow, Józefy in voto Granickiej, i Teresy in voto Czerniewskiej o dział oyczystego majątku, porównanie wniosku żon, o kalkulacyą z opieki przez najstarszego brata Franciszka exekwowaney i o usatysfakcyonowanie wierzyteli W. Franciszka Boufała, oraz w dalszych obiektach za remissą Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu, intencjonowanej, ustanowiony Dekret w dniu 11 xbra 1822 roku w izbie sądowej Ziem. Ptu Wileń. promulgować będzie, wszystkie interesowane strony zawiadamia, do przesłuchania przez niniejszą trzykrotną awizacyą do Gazet Kur. Lit. podającą się też strony wzywa.

Michał Sawicki Prezydent. Ziem. Wileński.
Sędzia Ziem. Ptu Wileń Joachim Czyż. Wileń.
Ziem. Sędzia Aloizy Jasieński.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział majątku JW. Józefa i Eleonory Wereszczyńskich starostow Upickich między wierzyteli onych Remissą Sądu Głównego Departamentu drugiego naznaczony, po wysłuchaniu pretensyow kredytor-skich, a ztąd w zamiarze przyniesienia tym rychleyszy satysfakcyi wierzyteliom, dzień 7 następującego miesiąca 1obra roku idącego 1822, na wzięcie sprawy w ogulnych stosunkach w namowę przeznaczył. Aby zatem WW. kredytorowie, którzy jeszcze do tych czas niejawili się, przed upływem rzeczzonego terminu swe pretensye przez siebie lub swych plenipotentow wnies-

śli pod zapisaniem amissyi, a to stosownie do prawideł dekretu remissyjnego Sadu Gł., Sad exdywizorski wzywa i ostrzega. Dat. 1822 mca gbra 20 dnia w Powirczuwu. Anegery Masłowski sędzia ziem. brasł. exdywizor. prezes, Józef Wolk sędz. ziem. upitż. exdywizor. Jan Kubecki exdywizor. Józef Paszkiewicz regent.

Przedsiębiorstwo.

3 Ol Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na uzyskanie Starbowey należności 8500 rubli od nieaktualnego podradczaka, podług umowy z prowiantskimi Kommissjonierami Pamińczynem i Serbinowem do magazynu prowiantu widzieckiego, żyda Josiela Monachimowicza Szalitana, naznaczony na sprzedaż z publicznych targów, położony w mieście Widzach, na wielkiej pocztowej drodze dom, oceniony w 1818 roku 5,000 rub. asygn.; a zatem życzący należąc do targów i kupić pomieniony dom, zechcą jawić się do tego Rządu na terminy, iszy 9, 2gi 14 stycznia następującego 1823 r. a 3ci i ostateczny we 3 miesiące od dnia wydrukowania tego ogłoszenia, które będzie później w Sankt petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Listopada 24 dnia 1822 r.

Sekretarz Antoni Wierzbicki.
Naczelnik stoła Kowalenok.

5 Ol Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wzięci za nieokazanie pasportów w powiecie Wileńskim Mateusz Hricjus, Andrzej Głowacki i Marek Karmalis, mianujący siebie poddany i podług rewizyi zapisanymi jako to: Hricjus Kamieniec-podolskiej Gubernii, wileńskiego powiatu, ze wsi Monkolki, obywatela Kulkiwicz; drugi Głowacki takżeże włodzimierskiej, lubelskiego powiatu, z majątku Nowosiołek, obywatela Grafa Rynkiera, i Karmalis mohilewskiej, kopyskiego powiatu z majątku Kpja-czewa, obywatela Wilezińskiego, a na powtórnym examinie kopyskiego powiatu ze wsi Cyrewskiej, jako o stanie swoim nie mają żadnego dowodu, na mocy Ustawy 29 augusta 1807. roku uznani od tego Rządu za ułóczegów, i po wiadomieniu Wileńskiej Gubernialney Rekruckiej Kommissyi, z nich Hricjus okazał się do służby wojskowej zdalny, do której odesłany do Wileńskiego garnizonnego batalionu, Głowacki zaś jako słabego składu i Karmalis dla starości lat, niezdolni do pomienionej służby, i do ciężkich robot dla użycia do posyłek oddani pod władzę Wileńskiej Izby Powszechney Opieki, przeprowadzeni przy raporcie do tej Izby; zatem właściciele pomienionych ułóczegów, albo gromada do kogo oni należą, lub rodzinstwo, jeżeli je mają, zechcą tu przybywać w prawnym terminie, z należytemi o ich przynależeniu dowodami, sami lub przysłać prawnie umocowanych plenipotentów, dla odebrania za oddanego do służby wojskowej Hricjusa rekruckiej kwitacyi, i dla odebrania Głowackiego a także Karmalisa. Przymioty tych ułóczegów jako to: Hricjus wzrostu 2 arszyny 8 i pół wiersz., twarzy podługowatej, nosa długiego, oczu błękitnych, włosów ciemnorusych, lat 26; Głowacki wzrostu 2 arsz. 4 i pół wiersz., twarzy podługowatej, nosa średniego, oczu błękitnych, włosów swiatlorusych, lat 20; i Karmalis wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatej, nosa długiego, oczu szarych, włosów ciemnorusych, lat 47. Listopada 23 dnia 1822 roku.

Assesor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

2. Excerpt oświadczenia z Protokołu Potocznej Grodz. Ptu Wileń. w dacie niżej wyrażonej zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią Urzędową Grodz. Wileń. jest wydan.

Roku 1822 miesiąca maja 25 dnia. Przed aktami Grodz. powiatu Wileń. (obecnie stanowiący Jmć Panna Alojza Ludwika Skibińska, oświadczenie niżej wyrażające się wpisać do Protokołu podał tak pisane: Oświadczenie Alojzy Ludwika Skibińskiego w następującym brzmieniu: w początku 1809 roku wydalając się ja z Wilna na Zmuydz a w 1818 roku nowembra 27 dnia mając wydany od Jmć Karola Tyffembacha Sitackiego Sowietnika orderu s. H łodziemierza Kawalera na imie moje Donacyny Oblig na sumę 60,000 rubli asygnacyjnych, w zamian czego, iżteżby od tegoż Jmć Sowietnika i Kawalera na konto tego obligu bądź jaka ilość pieniędzy z Petersburga pocztą do Wilna dla mnie przysłana była, wtem tylko celu do przyjęcia onej, w Pocztamcie Litewskim rozpisaną się z przyjęcia wziędła, w roku tymże 1819 stycznia 15 dnia już będąc w drodze na prostym papierze mnie od go-dłych osób rekomendowanemu na imie Józefowi Butkiewiczowi, Gubernskiemu Registratorowi osobliście w Ziem. Kowień. Kancellaryi przyznanej plenipotecyą wydałam, a na opłatę herbowego papieru pół rubla srebrem temuż P. Butkiewiczowi dałam, i jeszcze dla większej wagi i prawdy wyżej rzeczony w oryginale obligu w ręku tegoż P. Butkiewicza jako plenipotentu zostawiłam, gdy przez długi czas na Zmuydzi bawiąc, a w moim interesie jemu poleconym żadney odezwy ani wiadomości od tegoż P. Butkiewicza nie otrzymałam, tem będąc zdziwiona, zostałam zmuszoną powrócić do Wilna, lecz i w Wilnie gdzieby się znajdował, wysłuchać onego nie mogłam i nie mogę, a zatem, aby w ręku swoim zostawionego wyżej rzeczony mojego obligu, na jaki frymark, zastaw, lub przelew nie użył, całą powszechność ostrzegam, a dochodzące o onym i tym nadużyciu mojej wiary ustronne do mnie wiadomości także przez samą ostrożność nagłą mnie do zataenia się, aby wydany mój tylko na przyjęcie pieniędzy z pocztą przyznanej sobie plenipotecy, na jakowy podstępny i na moją krzywdę dający dokument nie przestąpił, wcześniej o to naysolennie manifestuję i gdy obranych moją opiekunów utwierdzenie uzyskał tak o zwrot mojego obligu prawem z onym czynić i dochodzić będę, jako też i wyżej wyrażoną plenipotecyą Panu Butkiewiczowi daną, o sam, zni-kczemniam, i za niebyłą ogłaszam. U tego oświadczenia podpis w Protokule następny. Alojza Skibińska.

Zgodno Regent Józef B. husz.

Takowe oświadczenie Redakcyja może umieścić w Kuryerze Lit. Józef Hrodziński Sędzia Grodz.

2. Niżej podpisany nabywając dziedzicznie dom po JJPP. Grudzińskich na ulicy Bakszta pod Ncem 84 położony, część summy umówionej samym aktorkom, jako to: WPP. Tekli z Grudzińskich Kostrowej, Ursuli z Grudzińskich Jakutowiczowej, oraz dalszym współsuksessorom opłaciłem, i obowiązany jestem wypłacić wedle umowy w dniu 23 kwietnia następnego 1823 roku. Jeśli by zatem ktokolwiek miał jakie do pomienionego domu pretensye, raczy przed terminem do mnie niżej podpisanego w tymże samym domu mieszkającego odezwąć się.

Leon Węclawowicz Szambelan b. D. P.
Wolno drukować. Józef Krzyżanowski P.B.M.W.
Wileński.

Ol Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla niejawnienia się życzących na targi dla wzięcia w trzyletnią arendową dzierżawę murowanego domu obywatela Houwalda w mieście Grodzie położonego, skonfiskowanego za trunkowy Minskiej gubernii odkup; teraz nowo naznaczono piąty jeszcze i ostateczny już raz, nowe targi w tymże Rządzie następnego mca grudnia 27, 28, i 29 dnia. Listopada 14 dnia 1822 r.

Expedytor Kolleski Sekretarz Krupowion.